

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/797/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314204915
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314204915.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a sudkýň JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpeného splnomocneným zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: U. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX, E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom N. XX, W., o zaplataenie 881,64 eur, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 16C/101/2014-96 zo dňa 09. júla 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľovi sumu 179,54 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 89,38 Eur od 18.05.2011 do zaplataenia a zo sumy 90,16 ur od 18.06.2011 do zaplataenia a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 31,56 eur na účet splnomocneného zástupcu navrhovateľa SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Pripúšťa vstup občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

odôvodnenie:

Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 16C/101/2014-96 zo dňa 09.07.2014 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 179,54 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 89,38 eur od 18.05.2011 do zaplataenia a zo sumy 90,16 eur od 18.06.2011 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa voči odporcovi domáhal zaplataenia sumy 881,64 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. V súvislosti s poskytnutými službami boli odporcovi právnym predchodcom navrhovateľa vystavené tri faktúry, a to faktúra č. 2728873160 splatná dňa 17.07.2011 na sumu 702,10 eur, faktúra č. 5726852427 splatná dňa 17.05.2011 na sumu 89,38 eur a faktúra č. 8727867449 splatná dňa 17.06.2011 na sumu 90,16 eur. Faktúra

č. 2728873160 splatná dňa 17.07.2011 bola vystavená na sumu 1.358,57 eur, avšak navrhovateľ si uplatňoval len zaplatenie jej časti vo výške 702,10 eur z dôvodu zníženia faktúry o sumu 656,47 eur. Uplatnený nárok navrhovateľa súd posúdil podľa zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z. z.“) a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Z predložených faktúr mal súd za preukázané, že odporca neuhradil riadne a včas služby poskytované právnym predchodcom navrhovateľa na základe uzavretých zmlúv o pripojení za obdobie od 01.04.2011 do 30.04.2011 v sume 89,38 eur a od 01.05.2011 do 31.05.2011 v sume 90,16 eur, spolu 179,54 eur.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013 mal tiež preukázané, že pohľadávka voči odporcovi bola postúpená spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. na spoločnosť BL Telecom collection, s. r. o.

Vychádzajúc z uvedených skutočností mal súd za preukázané, že návrh bol podaný dôvodne, ale len v časti týkajúcej sa úhrady pohľadávky za poskytnuté elektronické telekomunikačné služby vo výške 179,54 eur. Z uvedeného dôvodu uložil odporcovi túto sumu navrhovateľovi uhradiť a podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd zároveň navrhovateľovi priznal úrok z omeškania z uvedenej sumy.

Citujúc ust. § 544 ods. 1, 2, § 34, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka súd navrhovateľovi nepriznal zmluvnú pokutu a jednorazové poplatky v celkovej výške 702,10 eur (po odpočítaní sumy 656,47 eur).

Konštatoval, že v danej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej právny predchodca navrhovateľa vystupoval ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, z ktorého dôvodu je potrebné priznať odporcovi ochranu vyplývajúcu z jednotlivých zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľa.

Súd preto preskúmal zmluvnú pokutu, ktorú si navrhovateľ uplatnil a dospel k záveru, že dohodu o zmluvných pokutách tak, ako je vyjadrená v zmluvách, v cenovom výmere, tarife a cenníku je potrebné považovať za neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, z ktorého dôvodu uvedené ustanovenia vyhodnotil ako neplatné.

Súd rovnako nepovažoval návrh navrhovateľa za dôvodný, pokiaľ tento v prípade nepriznania zmluvnej pokuty žiadal priznať žalovanú sumu titulom náhrady škody za dotáciu poskytnutú odporcovi na nákup koncového zariadenia. Súd v tejto súvislosti nemal preukázaný jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, a to vznik škody.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a zastavenia konania v časti uloženej mu povinnosti.

V odôvodnení s poukazom na to, že súd návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu, že dňa 17.06.2014 zaslal súdu dôkazy, ktoré preukazujú, že navrhovateľ zamieľal skutočné a pravdivé dôkazy pri podaní platobného rozkazu, žiadal, aby súd konanie v časti, v ktorej návrhu vyhovel zastavil.

V dodatočnom doplnení odvolania po uplynutí odvolacej lehoty, čo bráni na uvedené odvolacie dôvody prihliadať (§ 205 ods. 3 O. s. p.), odporca poukázal na to, že právny predchodca navrhovateľa dňa 13.06.2011 odstúpil od zmluvy o pripojení, kde vznikla pohľadávka 176,86 eur. Dňa 16.03.2012 vrátil zariadenia a dňa 04.04.2014 dostal list o vrátení dlžnej sumy 656,47 eur, kde mu bolo odrátané 176,86 eur. Voči spoločnosti Slovak Telekom, a. s. teda nemal žiaden dlh a spoločnosť BL Telecom collection, s. r. o. vymáha sumu 881,66 eur bezpredmetne a protiprávne.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu podanom prostredníctvom splnomocneného zástupcu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Mal za to, že odporca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti dôležité pre toto konanie a ani nepoukázal na skutočnosti, ktoré považuje za sporné v prvostupňovom rozhodnutí súdu. Podané odvolanie považuje za účelové, v snahe predísť právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol odporca zaviazaný na plnenie. Mal za to, že odvolanie odporcu nespĺňa základné náležitosti ustanovené v § 205 O. s. p., odporca neuviedol v akom rozsahu rozhodnutie napáda ani v čom toto rozhodnutie či postup považuje za nesprávny, preto navrhol, aby súd odvolanie odporcu v súlade s ust. § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p. odmietol. V prípade, ak odvolací súd podané odvolanie neodmietne, navrhol, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne. V prípade úspechu si navrhovateľ uplatnil náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, vrátane režijného paušálu a DPH spolu vo výške 31,56 eur.

V súvislosti s námietkou navrhovateľa o absencii náležitostí odvolania odvolací súd uvádza, že z odvolania odporcu je zrejmé, že odporca rozsudok okresného súdu napadol v časti, v ktorej súd návrhu navrhovateľa vyhovel (vzhľadom na požadované zastavenie konania v tejto časti), ako aj to v čom vidí nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa (nesprávne právne posúdenie) s poukazom na vykonané dokazovanie.

Krajský súd následne, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a obsahu spisu dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, pričom so záverom z neho vyplývajúcim, tak skutkovým ako aj právnym, sa v plnom rozsahu stotožňuje. Prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne rozhodol a svoje rozhodnutie i primerane odôvodnil s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O. s. p. V odôvodnení preskúmaného rozsudku sa riadne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie z hľadiska právneho posúdenia veci podstatné, preto odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odporca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe už v konaní pred súdom prvého stupňa.

Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 7/2010 zo dňa 27.07.2011). Odvolací súd v konaní nezistil pochybenie súdu prvého stupňa spočívajúceho v aplikácii nesprávneho právneho predpisu, či je nesprávnej interpretácii. Súd prvého stupňa na danú vec správne aplikoval ustanovenia zákona č. 610/2003 Z. z. (účinného v čase uzatvorenia zmlúv o pripojení) ako aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ odporca v priebehu konania poukazyval na oznámenie právneho predchodcu navrhovateľa o znížení dlžnej pohľadávky o sumu 656,17 eur z dôvodu vrátenia koncového zariadenia k službe Magio Sat, z návrhu navrhovateľa a jeho príloh vyplýva, že tento voči odporcovi na základe faktúr pripojených k návrhu evidoval pôvodne dlh vo výške spolu 1.538,11 eur (faktúra č. 2728873160 na sumu 1.358,57 eur, faktúra č. 5726852427 na sumu 89,38 eur a faktúra č. 8727867449 na sumu 90,16 eur). Návrhom na začatie konania si pritom na faktúru č. 2728873160 uplatnil len pohľadávku vo výške 702,10 eur (t. j. rozdiel medzi sumou faktúry 1.358,57 eur a sumou 656,47 eur, o ktorú bola predmetná faktúra znížená po vrátení koncového zariadenia k službe Magio Sat odporcom). Odvolací súd len na okraj uvádza, že odporca okrem oznámenia právneho predchodcu navrhovateľa o znížení dlžnej pohľadávky o sumu 656,47 eur (ktorá skutočnosť našla vyjadrenie v návrhu na začatie konania) netvrdil ani nepreukázal, že by dlžnú sumu či už pred „dobropisovaním“ predmetnej faktúry alebo po ňom skutočne uhradil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd, v celom rozsahu sa stotožniac so závermi súdu prvého stupňa vo vzťahu k napadnutému výroku rozsudku, ktorým odporcu zaviazal na úhradu sumy 179,54 eur s príslušenstvom, predstavujúcej výlučne cenu poskytnutých služieb za obdobie od 01.04.2011 do 31.05.2011, rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním, keď okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania správne aplikoval zásadu úspechu v spore (§ 142 ods. 2 O. s. p.).

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol, ktorý výrok nebol odvolaním napadnutý, sa odvolací súd nedotýka.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol navrhovateľ, ktorý si podľa § 151 ods. 1 O. s. p. uplatnil náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej

služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 26.11.2014. Navrhovateľ si v súlade s § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení a § 13a ods. 1 písm. g/ cit. vyhlášky uplatnil odmenu za tento úkon právnej služby vo výške 18,26 eur a režijný paušál vo výške 8,04 eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky), pričom v súlade s § 18 ods. 3 cit. vyhlášky si odmenu a náhrady uplatnil zvýšené o daň z pridanej hodnoty vo výške 5,26 eur (20 % zo sumy 26,30 eur). Navrhovateľ pri vyčíslení náhrady trov právneho zastúpenia vychádzal z tarifnej hodnoty veci ako sumy tvoriacej predmet odvolania, t. j. zo sumy 179,54 eur. Nakoľko navrhovateľ si trovy právneho zastúpenia uplatnil v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z., súd mu priznal náhradu trov konania v súlade s vyúčtovaním, s tým, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania na účet splnomocneného zástupcu navrhovateľa (§ 149 ods. 1 O. s. p.), v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Po rozhodnutí súdu prvého stupňa bolo okresnému súdu dňa 03.11.2014 doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka - občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Bratislava, do konania na strane odporcu. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka bolo zo strany Krajského súdu v Žiline zaslané splnomocnenému zástupcovi navrhovateľa i odporcovi.

Navrhovateľ podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 10.07.2015 vzniesol námietku prípustnosti vedľajšieho účastníctva s poukazom na ust. § 93 ods. 2, 3 O. s. p. z dôvodu, že pre vstup spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka do konania neboli a nie sú splnené zákonné podmienky, nakoľko predmetom konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale žaloba na plnenie podaná voči jednej osobe, odporca so vstupom vedľajšieho účastníka na jeho strane výslovne nesúhlasil a takéto aktivity spotrebiteľského združenia nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa.

Odporca elektronickým podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 14.07.2015 požiadal, aby združenie na ochranu spotrebiteľov vstúpilo do konania na jeho strane, ktoré vyjadrenie odvolací súd považoval za vyjadrený súhlas odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane.

Podľa § 93 ods. 1 až 3 O. s. p. účinného do 31.12.2014 ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 3 vety druhej a tretej O. s. p. účinného do 01.01.2015 ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ vzniesol námietku prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu, a to v štádiu odvolacieho konania, odvolací súd posúdil podmienky prípustnosti vedľajšieho účastníka v konaní, pričom dospel k záveru, že sú splnené podmienky na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Ust. § 93 O. s. p. upravuje postavenie vedľajšieho účastníka v konaní. Ako vedľajší účastník môžu v konaní vystupovať dve skupiny subjektov. Prvou skupinou sú osoby, ktoré majú právny záujem na výsledku konania, druhou skupinou sú právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takým predpisom môže byť napríklad zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Kým v prvej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, v druhej skupine prípadov dáva legitímáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania samotný zákon. To znamená, že v konaniach týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv, kde vystupuje ako jedna zo sporových strán spotrebiteľ, právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z., môže vystupovať ako vedľajší účastník v konaní priamo na základe zákona, nakoľko je na to splnomocnená konkrétnym zákonným ustanovením.

Ako už konštatoval súd prvého stupňa, je nesporné, že v danej veci ide o spotrebiteľský právny vzťah, uzatvorený medzi právnym predchodcom navrhovateľa, konajúcim v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ako dodávateľom služby a odporcom - fyzickou osobou, ktorý v danom právnom vzťahu nevystupoval ako podnikateľ. Spotrebiteľské združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, ktoré podaním došlým súdu dňa 03.11.2014 oznámilo vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., pričom odporca so vstupom uvedeného združenia do konania na jeho strane súhlasil. Nebol preto dôvod, aby odvolací súd vstup tohto občianskeho združenia do konania nepripustil.

Pri rozhodovaní o námietkach prípustnosti vedľajšieho účastníka síce odvolací súd postupoval podľa § 93 O. s. p. účinného od 01.01.2015, avšak pokiaľ ide o účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania, keďže oznámenie o vstupe občianskeho združenia do konania bolo súdu doručené dňa 03.11.2014, t. j. pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 353/2014 Z. z., ktorým bolo ust. § 93 O. s. p. novelizované, musel odvolací súd účinky tohto vstupu posudzovať podľa § 93 O. s. p. účinného do 31.12.2014.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.